

greg, &c. Regnum suum dabit tibi, Pater.

Caietan. Gregule.

Arabicus. Jam placuit dare tibi regnum. Arias. Quia bene visum est dare tibi regnum.

EXPOSITIO II.

17. N Olite timere: In omnibus sermonibus infinita sapientia Christi D. summa conexio est inquirenda. Glossa ait: Postquam Dominus temporalium curam a cordibus discipulorum removit; hic excludit ab eis timorem, ut superfluum ita Glos. Postquam Christus D. a mente discipulorum exclusit temporalium curam de vestitu, ac victu subiecit num. immediate antecedenti 31. Quarite primum regnum Dei, & haec omnia adiunguntur vobis: Maxime nunc eos exhortatur ad ipsum regnum comparandum, cum sciant illud a Patre esse eis dispositum & ordinatum: Inde ait: Nolite timere: timorem & pusillanimitatem excludit, & ad magnam fiduciam, ac spem corroborat in omni pressura, ut dicebat Job. 13. num. 15. Si occiderit me ipse sperabo. Dei dispositiones dando regno adimpletae sunt, & proposita mercede omnis labor levis fit.

18. Pusillus grex: Ceterum suorum discipulorum appellat pusillum; & parvam, Theophylactus, Euthymius, Beda, quia pauperes, humiles, & inde parvi in oculis hominum reputantur, quia solum divites in mundo reputantur magni, & potentes. Theophylactus, quod dicuntur pauci comparatione Angelorum. Tamen ut recte notat Albertus Magnus; pusillus, & parvus a numero dicitur; & ideo, ut docent Theophylactus, Euthym. Beda, Titus, dicuntur pauci; & pusilli comparatione rep oborum. Matth. 20. n. 16. Multi sunt vocati, pauci vero electi: Ecclesiast. 1. num. 15. Scultorum infinitus est numerus.

19. Complacuit Patri vestro dare vobis regnum, Non: complacuit Deo, vel Domino, sed Patri vestro: quia si taliter vosmetipsos habueritis. U. suis filii patris vestri, qui in caelis est. Matth. 5. n. 45. Observando, & implendo eius legem, & cum patre dicit, eximiam illius benignitatem erga eos ostendit, ac declarat, ac proinde nihil vobis est timendum ab inimicis, nihilque ab eorum cruciatibus, nihil ab aliqua egestate, ac necessitate. Ita nositer D. Cyrillus in Catena, dicens. Qui tam preciosa largitur quomodo non erit Clemens erga vos; ut alai, sed sinat vos sine mori? Theophylactus: Qui nobis regnum dat multo magis terrena concedet: similiter Euthymius, & alij.

QUESTIO III.

Quare Christus D. suis promittens regnum mandat eis, ne timeant?

20. A It modò Christus D. suis Apostolis. Nolite timere: complacuit Patri vestro dare

vobis regnum. Si promittit regnum, cur mandat, ne timeant: est ne regnum timoris excrementum: imò ut potius dicam illius exculsio ac expulsio; ac si dicat Christus; Si multae tyrannorum persecutioes super vos o discipuli mei, veniant: Nolite timere, quia complacuit Patri vestro dare vobis regnum: Certa regni spes, illiusque amor, animos generose armat, ac firmat, omnesque contrarietates, ac adversitates exarmat, & facile reddit; tanta spe premij omnia suavia, ac levia fiunt; quia ut ait D. Gregorius homil. 37. in Evang. Ad magna enim premia nisi per magnos labores perveniri non potest. Delectet igitur mentem magnitudo premiorum, sed non deterreat certamen laborum.

Secundò, Dum Christus D. ait suis discipulis. Nolite timere: Supponitur eis timor: Erant adhuc incipientes, & tanquam in infantia, ac in cunabulis in schola Christi: Initium enim perfectionis est timor Domini, & inde crescit, & augetur multis profectibus ad beatitudinem. D. Chrylogus serm. 22. ait: Pusillus grex nascentis Ecclesiae, sic designat infantiam, quam venire ad regni infulas incrementis celestibus mox promittit. Infantia Ecclesiae a timore incipit; & inde magnis incrementis ad supernos thronos evolat. Dicitur Ecclesiast. 1. num. 16. Initium sapientia timor Domini. Et statim subdit infra n. 22. Corona sapientia timor Domini: Quomodo haec possunt inter se stare cum videatur in eis repugnantia, & maxime inter se pugnatur ut principium, & finis: tamen optime coherent, quia timor sic est initium, ut etiam sit finis, ac terminus in spe, & per ipsum timorem ascendunt ad coronam, ut ad premium. D. Laurentius Justinian, de ligno Vitae cap. 1. sic ait: Corona sapientia timor Domini. Magna enim salutis spes, & maxima in profectu virtutum causa est timor Domini.

Tertiò, valde luculenter ad multa audiendus est D. Chrylogus serm. 23. Promissionem regni, ait, sine timore, servilis stans audire non sufficit; quia qui libertate vix dignus est, capere non valet principatum: Dominus ergo servorum mentes tali voce confirmat, nec eos repentinus promissi regni prosternat audire. Regnum velle servum, crimen est; audire periculum, temeritas non timere, sed hoc ad Christum quantum? aut quam mirum, quod dat servis regnum quos sibi servos facit in dominatione conjores: Si tanta benignitate se Dominus habet erga eos ut ostendat, ac declarat eis jam paratum, ac destinatum regnum: ait quid eis mandat, ne timeant: Dei Patris dispositio non potest infirmari; si ei placet regnum dare, summa est securitas, & nullus timor: Imò ex tanto dono dato servili timore premuntur: Quos sibi servos facit in dominatione conjores: Qui sanæ mentis est, maxime timet se servum agnoscens cum se videat ad regnum Dei elevari, illiusque consortio ditari; ipsum regnum, promissum magnam securitatem involvit, ipsum verò Dei consortium magnum timorem, ut necesse sit quòd Christus suis discipulis dicat. Nolite timere: Sic Patens Elias in monte Horeb, & factus est ventus vehementissimus, & validus tanquam montes subvertens, & petras conterens; deinde fit ingens terræ motus, ac si totius orbis anguii solverentur. Deinde gurgis flagrans tanquam

tanquam devorans caelum, & terram, & inter haec omnia stat Elias aperta facie, & pleno vultu: At post haec, sibilus aura tenuis: Hebraeus legit: Vox submissa, & gracilis: annuntians venientem Deum; quòd cum audisset Elias operuit vultum suum pallio: 3. Reg. 19. n. 13. Qui tam generoso animo veluti ad totius orbis commotionem stat impavens, modò operit vultum suum, Lyranus ait: Aliquo modo territus: ex Deo appropinquante, ac illius consortio.

Quarò, recole eadem verba Chrylogi: Dominus ergo servorum mentes tali voce confirmat, ne eos repentinus promissi regni prosternat audire. Regnum velle servum crimen est; audire periculum, temeritas non timere. Valde mirum sanè, quòd Dominum modò dicat suis discipulis: Nolite timere, pusillus grex: Modò eos pavidos agnoscat, non verò quando tanquam Oves inter lupos milit: Matth. 10. n. 16. Non enim dixit eis: tunc: Nolite timere: Et cur modo tam aperte ab eis timorem excuit, ut dicat: Nolite timere, pusillus grex, complacuit Patri vestro dare vobis regnum: Ipsi discipuli se agnoverant esse parvos, humiles, ac pusillatores, & audiunt se subito elevari ad regni thronos, repentina exaltatio pusilli gregis eorum animos perturbat, nil magnum, repentinum, firmum, & constans est: Temeritas est non timere. Hodie servus, & mane Rex, quid suscipit? Culmen gradibus non obtentum, sed repentina fortuna adeptum male fidum. Dominus ergo servorum mentes tali voce confirmat, ne eos repentinus promissi regni prosternat audire: Apparet Deus Moyse, ut educat populum de Aegypto, ipse recusat: populi principatum, & multas excitationes interponit: Quis sum ego, ut vadam ad Pharaonem? Exod. 3. n. 11. Et post multa: Obsecro, Domine, mitte quem missurus es. Exod. 4. n. 13. Creatur Joseph princeps totius Aegypti ad gubernacula; Tu eris super domum meam, & ad tui oris imperium cunctus populus obediet: Gen. 41. n. 4. Et totius regni clavem suscipit: Moyses & Joseph ut iusti pleni erant spiritu humilitatis. Cur ille dignitatem, ac se vult dimittere: hic verò minime: Joseph multo ante tempore ad dignitatem praeventus fuit somnio, quò vidit Solem & Lunam adorare eum: Gen. 38. n. 9. Joseph agnoscens jam antea suam designatam felicitatem facile illi acquiescit: At Moyses nil de se agnoscens nisi pastorale munus ad principatum repente elevari, ac Deum Pharaonis constiui timet, & formidat: Nam, ut ait Clemens Alexand. lib. 2. Strom. Deus inopinata visione ei apparuit in rubo.

Quintò, ad eadem citata Chrylogi verba: Promissionem regni sine timore servilis status audire non sufficit. Promittebat Christus Regnum: ideo ait suis discipulis: nolite timere: Si Reges creantur, cur timebant? cum nil magis videantur ad tutamen inservire, quam regia dignitas; imò ideo parius timeant, utpote maxime prudentes, regnorum, ac bonorum pericula, ac dignitatum discrimina agnoscebant, & ideo statim ad primam regni promissionem, ac illius declarationem, permittebatur Christi D. potestas, & auctoritas, ut eorum animos placatos, ac quietos redderet: Nolite timere. Sylveira in Evang. Tom. VI.

24. D. Chrysol. Dignitas valde periculosa, & inde maxime timenda.

Cum Jacob agnovisset filium suum Joseph Principem esse in Aegypto pergere illic determinat. Apparet ei Deus dicens: Ego sum fortissimus Deus Patris tui: Noli timere descendere in Aegyptum: Gen. 46. n. 3. Deus cum ait ei: Noli timere; supponitur, ut notant Abulensis & Caietan, quòd ipse timidus erat. Sed quòd timebat Jacob, cum ipse certus esset, quòd filius suus Ios. ph. dominum totius regni cum magno applausu obtineret? Unde illi tantus timor, ut necessarium esset, quòd Deus illum animaret, addens, quòd ipse erat fortissimus: ac potentissimus ad illius tutamen? Cum Jacob agnosceret supremum dignitatis culmen, timebat ex illo praecipitium, & casum, Ios. ph. l. 2. Antiq. c. 4. ait: Cum venisset Jacob ad puerum juramenti, sacrificans ibi Deo, metuensque propter felicitatem Aegypti filii: Apparet ei Deus: Noli timere descendere in Aegyptum.

Maximè sanè ponderandum est, quòd Sponsa, quae sui dilecti eximio amore flagrabat ut ipsum per vicus, & plateas quaereret, ut exeat de Lybano, ter vocatur: Veni de Libano, Sponsa mea, veni de Libano; veni: Cantic. 4. n. 8. Iustus ad minimum Dei notam obedit. Zach. 10. n. 8. Silabo eis, & congregabo illos: Unde ergo anima iusta, & sancta sic moratur, & contumetur? Vocabatur ad coronam, inde illius discrimina timebat, pedem non audebat movere, nec gressus dare. D. Bernardus serm. 29. in Cantic. ait: Et forsitan, Sponsa more nostram destinationem suggillat, & arguit, qui minus prompti, & parvi providi vires nostras minus pensantes festinamus ingredi in labores prelationis: imò ultro nobis ipsi honorem sumimus vocacionem, vel praevenientes, vel arte procurantes.

Ait Regius Vates Psal. 56. n. 5. Erupit animam meam de medio caulorum lectum, dormivi conturbatus. Cum se videt David liberum à leonibus, consequens erat, ut placide, ac quiete dormiret, minime sanè, tunc ait: Dormivi conturbatus; Bona pars Interpretum intelligit de leonibus metaphoricis, de Saule, ac eius militibus. Ego verò intelligo de veris, ac proptiis, à quibus liberatus est, nam cum pasceret Oves Patris sui Leones, & Usos interfecit, 1. Reg. 17. n. 36. & de ipsis ovibus accepit eum Deus pascere Jacob servum suum: Ps. 77. n. 71. ad regni gubernacula, & totius Israelis Principatus; tunc ait de se: Dormivi conturbatus; Nam in culmine regni considerans illius pericula, ac discrimina, ab illis magis timebat majoresque conturbaciones, ac anxietates patiebatur, quam à campestribus leonibus, ac indomitis feris sylvarum.

QUESTIO IV.

Quare Christus D. suos Apostolos & discipulos appellat pusillos, & parvos?

Loquens in praesenti Christus D. cum suis Apostolis, ait illis. Nolite timere pusillus grex: eos dicit pusillos, & parvos, vel comparatione Angelorum, vel infidelium, vel quia

quia pauperes, & humiles erant, ut dixi in expositione. Ex quo primo, cum crescant, ac subleuantur ad regnum, antea pramittantur, ac dicuntur pusilli, quia solum pusillus proprium, ac congenitum est augmentum, & promotio ad magna. D. Chrysol. ferm. 22. ait: Pusillus grex est, qui non de magno minuitur, sed crescit de pusillo. Hoc habent pusilli Christi, ut non decreverint, sed maxime crescant. Cum Geodon declaratur electus Dux ad liberandum Israel de manu Madian, ait ipse: Ecce familia mea infirma est in Manasse, & ego minimus in domo patris mei. Iudic. 6. n. 15. Dum se minimum, ac pusillum dicit in omni familia, ac toto Israele, inde ne decrevit quidem, sed potius crevit & exaltatur in summa, ut qui erat minimus fieret primus, & maximus. D. Chrysol. homilia super praedicta verba tom. 1. sic ait: Ego minimus sum in tribu mea. Quam suave est, ut diceret se minimum in tribu sua, non erubuit, quod erat, ut esset, quod non erat. Cum non erubuit dicere, quod erat, inde subleuatur, ut fieret, quod non erat.

Chrysol.

Servus Dei sua parvitate crescit. Iudic. 6.

D. Chrysol.

29. Chrysol.

Pusilli eligantur ad regnum ut illius principes, ac primates.

Matth. 19.

Matth. 5. D. Ambros.

D. Paschal.

30.

D. Chrysol.

sicut estimare mortalis, & tamen homo, quod estimare non potes, praecepisti, Apostolo sic dicente, 1. Corinth. 2. n. 9. Quod oculus non vidit nec auris audivit, nec in cor hominis ascendit, quae preparavit Deus diligentibus se. Et quod te mereri dubitas, habere te, & possidere, jam cogaris confiteri: Quia ipsi se estimabant pusillos, & parvos, ac ex suis operibus nihil mereri, inde reges fiunt, ac constituuntur. Et quod te mereri dubitas, habere te & possidere, jam cogaris confiteri. Qui enim se minimum sine ullis meritis cogitat, inde iam omne sublime, excelsum tenet, & possidet. Ait Jeremias Thren. 3. n. 27. Bonum est viro cum portaverit jugum ab adolescentia sua. Sedebit solitarius, qui elevavit se super se. Pones in pulvere os suum. Quae connexio est, cum elevare se super se, cum ore posito in pulvere: In quod redditur ratio tantae elevationis, ac exaltationis, quia nihil aliud de se cogitavit, ad dixit, nisi pulverem, inde elevatur super se, ac omnem suum cogitatum. D. Paschal. lib. 3. in Thren. ait: Principium nostrae professionis, in pulvere os ponere, & momentis singulis, quod cinis, quod pulvis sumus, cogitare, ex quo spes nobis germinatus.

Qui de se minimum cogitat, inde in sublime exaltatur. Thom. 3.

D. Paschal.

11. D. Chrysol.

D. Ambros. Psal. 128.

Petrus paupertatis intuitu omnium Dominus. D. Ambros. f.

Quarto, iterum veniant ad examen citata Chrysol. verba. Et quod te mereri dubitas, habere te, & possidere jam, cogaris confiteri. Ipsi se parvos ac minimos reputabant, & tamen jam reges facti, ac constituti declarantur; nam illud, Complacuit Patri vestro dare vobis regnum: juxta radicem Graecam est in praesenti, ac si dicatur non in futuro, sed jam de praesenti vos Pater facit & creat Reges, jamque estis Reges. Et quod te mereri dubitas, habere te, & possidere jam cogaris confiteri: Tam sublimis est paupertas Christiana, ut in eo, quod omnia dimittit propter Christum, omnia jam tenet, & possidet. S. pienter D. Ambrosius legit illud Psal. 118. n. 37. Portio mea Dominus: & subdit: Cui portio Deus est, totius naturae possessor est effectus, videlicet totius quidem cum Domino Dominus; quod optime confirmat Sanct. Doctor ex illo claudo mendicante, qui cum vidisset Petrum cum Joanne ingredientem in templum elemosynam ab eis peti, cui Petrus dixit: Respice in nos; ille intendebat in eos, sperans se aliquid accepturum ab eis: Act. 3. n. 6. Petrus autem dixit: Argentum, & aurum non est mihi, quod autem habeo hoc tibi do: in nomine Jesu Christi, surge, & ambula: Sic ait D. Ambrosius citatus: Ecce Petrus sub Christi nomine quasi unus Christus, ac ideo omnium Dominus est, qui natura damna reparabat; quomodo ergo poterat natura damna sentire? Ecce Petrus, ob Christum dimisit omnia, ita ut nil auri, & argenti haberet, cujus tantum portio erat Dominus; ideo sub Christi nomine quasi unus Christus, ac omnium Dominus: Et quomodo poterat sentire naturae damna, qui paupertatis arbitrio, ac intuitu, omnia damna naturae reparabat?

Quanto, Existimo maxime ponderandum modum loquendi Christi D. Nolite timere, pusillus grex: Alibi Christus D. suos discipulos appellavit paucos: Messis quidem multa, operarii autem

Luc. 10.

Matth. 11.

Audio Christi verbo de terrenis cogitare Pusillanimitatis est.

Matth. 24.

Matth. 28.

Joan. 11.

33.

Matth. 1.

Matth. 24.

Psal. 103.

Nil honoris datur a mundo, quod cumulatus non datur a Deo.

Origen.

autem paucis: Luc. 10. n. 2. & alio loco parvulos dicit: Abscondisti haec a sapientibus, & revelasti ea parvulis: Matth. 11. n. 25. Nunc vero, ut pusillos notat Christus in toto hoc capite, ut patet ex Textu largo sermone, altissimis rationibus, ut notant communiter Interpretes, Cajetanus, & alij; Persuadet enim suis discipulis curam temporalium abjiciendam esse; quia si Divinus Pater providet Corvis alimentata, & liliis camporum dat vestes; nobis dat corpus, & animam; sine nobis etiam providet necessaria; tunc immediate subjicit: Nolite timere, pusillus grex: Quae verè supponit adhuc in eis esse aliquem timorem ideo eos vocat pusillos, tanquam a pusillanimitate animi, eos fugillans ut pusillanimes, ac formidolosus in abjicienda cura terrenorum; quia stante verbo Christi, ac ejus umbra protegente, aliquid a temporibus pertimescere, a quadam pusillanimitate oriri videtur. Caelum, & Terra transibunt, verba autem mea non praeeribunt: Matth. 24. n. 25. & quia Christus saepe praedixerat suis discipulis se tertia die surrecturum, & post ipsam resurrectionem adhuc dubitabant: Matth. 28. n. 17. apparens ad mare Tiberiatis dixit: Pueri nunquid palmamentarium habetis? Joan. 21. n. 5. Senes erant, & pueros vocat, quia post auditum ejus verbum adhuc dubitabant, quod tenuis mentis & puerile est; nec erant adhuc expoliti: at post adventum Spiritus Sancti columna firmissima, ac immobiles facti sunt in Christi doctrina.

Iterum in rem nostram: Dixerat antea Christus D. n. 29. Nolite quaerere quid manducetis, aut bibatis, Pater vester scit, quia his indigetis: tanquam ipse in omnibus vobis providebit: Et hoc audito ex ore Christi, adhuc de terrenis cogitare, & timere valde alienum a recta ratione erat: quid enim potest tibi mundus dare, quod Deus amplissimo cumulo non exhibeat, ac largiatur? Intranti Jesu Jerosolymam, Plurima turba straverunt vestimenta sua in via: Matth. 21. n. 9. Valde praedictus erat hic honos, qui a mundo deferebatur Christo, ut homines propria vestimenta abjicerent, ut vias, per quas erat transiurus exornarent, quod nil magis honorificum a mundo videtur posse excogitari: At post ascensum suum in caelos, cum inde ipse magnifico statu rediret in mundum, ut ipsemet explicans dicit: Videbunt filium hominis venientem in nubibus caeli cum virtute multa, & majestate, Matth. 24. n. 30. Ipsi venienti pro eximia ejus majestate nubes fulgentissima ad pedes sternuntur: Cur non potius Cherubim sub pedibus ejus subjacet, cum ipse sedeat super Cherubim, sed nubes fulgentissima pro stromate destinatur a Patre? Nubes lucida intersunt Deo tanquam pro vestimentis: Amicus lumine, sicut vestimento. Psal. 103. n. 2.

Intranti Christo in Jerosolymam pro magnifico, ac eximio apparatu exornant homines vias vestimentis suis: At Pater filio suo in secundo adventu descendenti in mundum sternit vestimentum suum, quod est nubes: & quantum distat vestimentum Dei, a vestimento hominum, tantum distat, quae a Deo dantur ab his, quae ab hominibus conferuntur. Origen. homil. 30. ait: Et quidem ne terram calcaret filius Sylicra in Evang. Tom. VI.

lius Dei in Jerosolymis, diligentes eum straverunt vestimenta sua in via, nec asellum, qui portabat eum, volebant terram calcare. Quid mirum, si Pater, & Deus omnium, nubes sternant caelestes, sub corpore filij sui descendentes ad opus consummationis.

QUESTIO V.

Quare sub nomine gregis, & non alio Discipuli nominantur ac dicuntur a Christo Domino?

Poterat Christus D. uti sermone hoc, ut saepe loquens cum discipulis suis, dixit: Vos o Apostoli mei, vos o discipuli mei, Nolite timere, sed utroque solito nomine non dicit, sed suorum discipulorum coem gregem dicit: Nolite timere pusillus grex. Gregem eos appellans. Grex ovium duplicem dicit respectum, seu obligationem; unam ex parte ovium, alteram ex parte pastoris. Oves tenentur audire vocem pastoris, & ejus ductum sequi: Oves mea vocem meam audiunt: & Pastor ex vi sui muneris adstringitur ut oves pascat, eaque ad pabulum ducat: Nos autem populus ejus, & oves pascuae ejus: Psal. 94. n. 7.

Utrumque respectum attingens Clem. Alex. lib. 1. Stromatum. cap. 14. postquam proponit praesentia verba: Nolite timere pusillus grex, sic subdit. Quod si grex a Domino dicitur allegorice, idem erit bonus Pastor, & legislator: Christus D. ut excellentissimus Princeps noster est Legislator, & Pastor, ut patet ex hoc cap. 12. Legislator, quia nos suis legibus ducit ad caelitem patriam: Quare primam regnum Dei, hic n. 31. & etiam Pastor: Nolite quaerere quid manducetis, aut bibatis, Pater vester scit, quia his indigetis: n. 29. ut in omnibus vobis provideat; Optimus Dominus si dat leges, dat aimenta, & pabula. Ait Regius Vates Psal. 22. n. 1. Dominus regit me: Ex Graeco vertitur: Dominus pascit me. Qui regit lege, pascit & pabulo.

Decantat Moyses Deut. 32. n. 6. Haccine reddis Domino popule stulte, nunquid non ipse est Pater tuus, qui te possedit? Simul Deum Dominum & patrem appellat, cum tamen haec duo nomina videantur non bene simul convenire, nam Dominus respicit servos; Pater filios, servos, & filius maxime inter se discriminetur. Alto tamen discrimine Moyses appellat Deum Dominum, & Patrem; Dominus dicitur, quia suprema majestate regit & gubernat. Pater vero, quia benigne necessaria, ac alimenta providet, & ministrat, qui regit, & gubernat; pascit, & nutriat. D. Chrysol. ferm. 136. tanquam reddens rationem, cur Deus dicitur Dominus, & Pater, ait: Qui, & justitia regnantis, & generantis affectu in se totam sui recipit sollicitudinem. Recta justitia regnat, & paterna sollicitudine gubernat, & pascit.

In primo rerum molimine dixit Deus, Germinet terra herbam viventem & facientem semen & lignum pomiferum faciens fructum juxta genus suum, Gen. 1. n. 11. Postquam ergo terra, neo jubente, in fructus late diffunditur; & postquam omnia caetera, quae ad hujus orbis machinam spectabant, condita sunt; tunc

34.

Grex duplicem respectum involvit.

Joan. 10.

Psal. 94.

Clem. Alex.

Qui legit imponit, cum hos apponet.

Psal. 22. Graecus.

Deuter. 32.

Deus Dominus, & pater ut lege gubernat, & necessarius providet.

D. Chrysol.

37.

Gen. 1.